

דבר ציוד היזר וקמבו אמתא

(א) רשמי ציוד הקודש
 אגרא (עירובין פד. א) יאמר להו רב אבא
 אחרה דרב כריה דרב משרשיא הכי
 אמרין משמיה דרבא מים כנטעים דמו ושרי,
 אמר אמירו והוא דחויין לתשמישתא אבל
 לא חויין לתשמישתא לא. ונחלקו הראשונים
 מה נחשב מים דחויין לתשמישתא, רש"י
 פירש דהיינו שראויים לשתייה שאין לה דירה
 מעולה מזה, והרשב"א בעבודת הקודש (ישע
 א. יד. ה) כתב שאפילו אם אינם ראויים
 לשתייה רק לתשמישים אחרים כגון כביסה
 וכיוצא בה הרי אלו כמים יפים ומותר.
 (ובשער הציון (שנח ס"ק פא) ובחזון איש (או"ח
 קה. א) הכריעו כדברי הרשב"א שרק מים
 שאינם ראויים לשום תשמיש מבטלים ההיקף
 לדירה.)

- (א) רשמי דגור הקודש
- (ב) שיעור אמתא (ה' א')
- (ג) שיעור אמתא (ה' ב')
- (ד) שיעור אמתא (ה' ג')
- (ה) שיעור אמתא (ה' ד')

(יז) ומותר וכו' לכרמלית אחר. אף דמן המורה הוא
 רה"י לכל דבר כיון שיש לו מחילות והזרק מתוכו לרה"י חייב
 ומרה"י לכרמלית הלא אכור להוציא וכו' מ"מ כאן החירו שאם
 נאסר זה יסברו שהוא רה"י גמור ואין שם כרמלית עליו כלל ויבואו
 לטלטל כבולו כשאר רה"י ומחוק זה יבואו שאר אנשים לטלטל גם
 כר"ה כי דומה זה קצת לרה"י כיון שהוא גדול ולא הוקף לדירה
 וע"כ נתנו עליו חכמים דין שאר כרמלית לענין זה שמוותר להוציא
 ממנו לכרמלית אחר כגון בקעה וכיוצא בזה: (יח) ולכן מותר
 ליקח וכו'. דאע"פ שהגינה הוא רה"י מן המורה שמוקפת מחילות
 כיון דרענן עשאוהו ככרמלית לא אסרו הטלטול ממנו לבקעה
 שלגינה והטעם כנ"ל:

(א) שיעור אמתא

(ג) שיעור אמתא

ג (ה) * הקרפף (פי' מקום שמוקף
 מחילות בלא קרוי כמו חלה) (יד) יותר מבית סאתים (טו) שלא הוקף לדירה (טז) אסרו חכמים לטלטל
 בו * אלא תוך ארבע אמות (יז) * ומותר להוציא ממנו לכרמלית אחר כגון בקעה העוברת לפניו.

(ג) שיעור אמתא

* אבל אם נזרע וכו'. עיין בת' דבר שמואל שאלה להקל בעיר
 מוקפת חומה ששם אין זרעים שנחוק העיר מנעלי להיקף
 דירה של חומה וימירי במקום שהנמים נניס מחלה ואח"כ הקיפו
 בחומה דהוי הוקף לדירה וכמוצא בס"א וכונו שכתב בספר מור
 וקציעה' והח"ל העמיק דבריו כסיון נ"ט ואף שמחלה גמגם דבריו
 אע"פ"כ לבסוף הסכים עמו בשעת הדחק שאי אפשר בשום אופן לתקן שלא
 יכשלו רבים וחסריו החוק בני הגאון יענין נמו"ק

(ה) שיעור אמתא

ושמעתי ממוה"ג ראש הישיבה ר' דוד פיינשטיין
 שליט"א דע"פ סברא צע"ג אם מקומות
 במים דינם כקרפף או דדינם כרחובות או מקומות
 של שחוק וכדומה. ולכאורה תלוי במציאות
 ההשתמשות אם זה תדיר או רק לפי שעה, ולכן כיון
 דלא ברור כל זה לפי השאלות הנ"ל צריך לתקן
 הפירצות ההם ועכ"פ לכתחלה פשוט דאין נכון
 להניח אותם בלי תיקונים, והכל ע"פ שאלות חכם
 בכל פרט ופרט.

ולענין מקומות ביבשה דקרובים לישוב ומטיילים
 שם לפעמים מקרי הוקף לדירה. אבל דוקא
 אם הולכים שם בני אדם להסתופף תחת צל האילנות
 וכדומה או כשהולכים בטויל, אבל אם אינם הולכים
 לשם כלל אה"נ הוי קרפף מדינא וצריך תיקון באותו
 מקום שם לכ"ע אפילו לדעת ר' יהונתן הנזכר
 בשעה"צ שם (ס"ק טז).

ומקומות של מים
 אלו אין ראויים לתשמיש ומה דהולכים על הים
 באותו מקומות אינו סברא לכאורה לומר דממילא
 נחשב כהוקף כדי שלא יבטלו מחיצות, דלא מצינו
 נ"מ בכל זה בענין מה שהולכים שם בספינות,
 ואפילו אם כמה אנשים הולכים שם לשחק בספינות
 וכמה שקורין "jet ski" "water ski" (גלישת
 מים) מב"מ כל זה הוי אינו תשמיש קבוע וכמש"כ
 הפה"ל (סימן שנת, סעיף א) הנ"ל דזה תנאי בדין
 הוקף לדירה. וכן מבואר בשעה"צ (סימן שנת, ס"ק
 פא) דאפילו בענין תשמישי אדם לא מהני אלא
 תשמיש בקביעות ולא סגי בקביעות לפי שעה. וכ"ש
 בתחלת עירובו קשה לומר דמהני תשמישים כאלו
 בדרך להיות נחשבים כהוקף לדירה, דתשמישים שם
 אינם אלא מעט ולפי שעה לאיזה אנשים. ולכן נראה
 לפי הפשטות דלא מקרי הוקף לדירה כדי לסלק
 משם דין כרמלית.